

Термомікс – це комбіноване обладнання, що поєднує різні механізми і виконує багато функцій. Функції цього приладу включають зважування, подрібнення, розтирання, змішування, збивання, подрібнення, пюре, емульгування, приготування на пару, нагрівання в обмеженому просторі і приготування напівфабрикатів методом sous vide зі знімною чашею.

Сучасні технології дозволяють шеф-кухарям досягати вищого рівня кулінарної майстерності. Наприклад, точний контроль температури за допомогою сучасних печей та вакуумних інкубаторів гарантує ідеальну консистенцію та смак страв.

Нові технології відкривають безмежні можливості для кулінарних експериментів. Шеф-кухарі можуть використовувати 3D-принтери для створення страв з унікальними формами та текстурами або застосовувати хімічні реакції для створення нових смакових відчуттів.

Новітні технології дають змогу стежити за якістю продукції, контролювати процес приготування та дотримуватися стандартів безпеки харчових продуктів, що особливо важливо для закладів ресторанного господарства.

Загалом, використання новітніх технологій та інновацій може зробити готельно-ресторанний бізнес більш конкурентоспроможним, підвищити якість обслуговування та зробити відвідування сфери обслуговування більш цікавим для клієнтів.

Список використаних джерел:

1. Найдюк В. С. Методологічні засади управління інноваційним розвитком підприємств ресторанного господарства / В. С. Найдюк // Економіка торгівлі та послуг. – 2013. – № 12. – С. 201–208.
2. Smart and Sustainable Food Technologies / Editors Shalini Sehgal, Barinderjit Singh, Vasudha Sharma // Springer Singapore, 2023. – XIII, 413 DOI <https://doi.org/10.1007/978-981-19-1746-2>.
3. Богатирьова Ю.Л. Нові кулінарні технології в ресторанному господарстві / Богатирьова Ю.Л. // Матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. "Інноваційний розвиток готельно-ресторанного господарства та харчових виробництв" (м. Кривий Ріг, 30 квітня 2021 р.), 2021.– С.40-41.

Носирєв О. О.

*кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри
туризму і готельно-ресторанного бізнесу*

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

м. Харків, Україна

ПРІОРИТЕТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ У ПОВОЄННОМУ ВІДНОВЛЕННІ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ

Наразі Україна перебуває в складних соціально-політичних умовах. Проте, підтримувати й розвивати туризм та індустрію гостинності на безпечних

територіях та в дозволених місцях, необхідно навіть в умовах війни. Крім того, фінансування індустрії гостинності певною мірою може допомагати й Збройним Силам України [1].

Розвиток сталого туризму сприятиме стабільній роботі галузі в умовах збільшення в'їзного та внутрішнього туризму, удосконаленню організаційних та методологічних підходів до забезпечення розвитку туристичних систем на перспективу. Вже зараз необхідно здійснювати пошук рішень на поставлені перед державою виклики, в тому числі і в галузі туризму, оскільки саме туризм є загально визнаним драйвером соціально-економічного та культурного розвитку країни.

Сталий розвиток туристичної галузі повинен бути орієнтований на усунення трьох головних проблем, необхідних для формування людської спільноти, зокрема:

1) удосконалення якості життя людей, сфери їхнього проживання та подорожування;

2) покращення туристичного сервісу до рівня світових вимог та стандартів;

3) підтримка і ренатуралізація природного довкілля

Необхідність більшої стабільності розвитку, ширшого розмаїття видів туризму, внутрішньогалузевої та міжгалузевої синергії, професіоналізації кадрів, підвищення конкурентоспроможності галузі – все це забезпечує Концепція сталого розвитку. У концепціях сталого типу особлива увага приділяється дбайливій експлуатації наявних туристичних ресурсів, а також гармонізації економічних, соціальних та екологічних цілей розвитку [2].

Згідно з положеннями Цілей сталого розвитку, сталий розвиток туризму розглядаються як здатність протягом тривалого періоду часу утримувати на належному рівні основні показники сталого зростання, без змін чи завдання шкоди довкіллю. Також сталість у туристичній сфері ототожнюється з позитивним загальним поєднанням економічних, політичних, соціокультурних та екологічних збалансованих впливів на неї. Попри значний потенціал й різноманіття туристичних ресурсів, до війни в Україні спостерігався досить низький рівень освоєння та експлуатації туристичного потенціалу, порівняно з іншими країнами. Нині у більшості регіонах України ситуація загострилася внаслідок ведення військових дій та часті бомбо-ракетні обстріли, через що знищуються туристичні ресурси, інфраструктура та природне середовище.

Сталий розвиток туризму на рівні державної політики забезпечується за рахунок його промоції у світі, підвищенні рівня обізнаності цільових аудиторій щодо туристичних можливостей України та споживчих переваг українського національного туристичного продукту, зокрема створення і впровадження офіційного багатомовного порталу про об'єкти культурної спадщини України. Іншими напрямками розвитку туристичного потенціалу на державному рівні є інформаційна політика та безпека, зокрема: популяризація потенціалу України та її бренду на міжнародній арені [3].

Індустрія гостинності є мультиплікативною сферою економічної діяльності, яка надає поштовх до розвитку значній кількості суміжних

(допоміжних) сфер. Ключовою умовою досягнення сталого розвитку індустрії гостинності в регіоні є кооперація та співпраця серед різних груп стейкхолдерів (зацікавлених сторін у розвитку індустрії гостинності в регіоні). Саме ефективна співпраця стейкхолдерів індустрії гостинності може стимулювати та забезпечити економічне зростання регіону, при цьому захищаючи та раціонально використовуючи природний та історико-культурний потенціал відповідних територій [1].

Окрім цього, важливість розвитку туристичної сфери для економіки України визначається тим, що крім фінансової функції, що проявляється через збільшення надходжень до державного бюджету від суб'єктів туристичної діяльності, та соціальної, яка полягає у створенні нових робочих місць та сприянні розвитку територіальних громад, галузь також стимулює розвиток інших видів діяльності та сфер економіки – транспорту, зв'язку, готельно-ресторанного бізнесу тощо.

Чинники різновекторної дії, які визначають тенденції та перспективи розвитку туристичної галузі в Україні, потребують детальнішого вивчення, у тому числі з урахуванням їх проявів на різних територіях, де туристична сфера постраждала від військових дій. Це дозволить більш обґрунтовано підійти до розроблення стратегії відновлення та розвитку туризму як в цілому в масштабах країни, так і в окремих регіонах, визначаючи найбільш перспективні напрями відновлення і розвитку туристичного потенціалу країни (регіонів) та плануючи залучення інвестиційних ресурсів. Слід погодитись з позицією автора [4], що доцільним є оновлення Стратегії розвитку туризму та курортів, яку було розроблено на період до 2026 року без урахування викликів війни та проблем післявоєнного відновлення України [4].

Враховуючи цілі сталого розвитку в контексті збереження природних ресурсів і довкілля, до заходів удосконалення державної політики України у сфері туризму та пріоритетних напрямів відновлення туризму в Україні з метою забезпечення гармонійного розвитку територій можна віднести наступні кроки, відображено на рис. 1.

Ефективний маркетинг і просування також можуть бути важливою складовою розвитку туристичного бізнесу після війни. Маркетингові та рекламні кампанії допоможуть змінити сприйняття регіону як небезпечного чи пошкодженого, а також можуть залучити до регіону туристів. Маркетинг і просування можна здійснювати за допомогою різноманітних каналів, включаючи соціальні мережі, онлайн-рекламу та цільові кампанії для певних демографічних груп. Ефективний маркетинг і просування можуть допомогти підтримати відновлення та зростання індустрії туризму після війни, залучаючи туристів і створюючи дохід для місцевого бізнесу.

На жаль, наразі в Україні відсутня система комплексної інформаційно-маркетингової підтримки розвитку національного ринку рекреації та туризму. Пріоритетним напрямом розв'язання проблеми конфлікту між природним середовищем та розвитком туризму, між потребами туристів у екологічно чистому середовищі та комфортних умовах відпочинку є ефективне

використання природно-ресурсного потенціалу країни. Це означає ведення зрівноваженої туристичної діяльності, яка буде в гармонії з потребами туристів та природним середовищем і одночасно буде сприяти збереженню довкілля та сталому розвитку туризму в Україні [5].

Рис. 1 Пріоритетні напрями відновлення туризму в Україні (узагальнено автором)

Загострення кризових явищ у сфері туризму та курортів свідчить про необхідність удосконалення державної політики у зазначеній сфері, пріоритетів і принципів її реалізації, повноважень і компетенції суб'єктів туристичної діяльності, впровадження ефективних організаційно-правових, економічних, інформаційних механізмів розвитку сфери туризму та курортів як високорентабельної галузі національної економіки.

Серед перспективних видів туризму також можна виокремити освітній туризм, військовий туризм (військово-історичний туризм, зброярський, мілітарі туризм, воєнний туризм, philantourism, сільський (зелений) туризм, екологічний туризм та ін. Після встановлення миру, спостерігатимуться нові тенденції туризму на внутрішньому ринку: зросте потреба в оздоровленні та рекреації (відпочинок біля моря, в горах, лісі); активно розвиватимуться види релакс-

туризму, що допомагатимуть відновити психічні та фізичні сили; здійснюватимуться поїздки до рідних та знайомих місць, а також зросте зацікавленість до історії та традицій [6].

Після скасування воєнного стану для індустрії туризму можуть з'явитися можливості отримати вигоду від збільшення інвестицій в інфраструктуру та загальний розвиток окремих постраждалих регіонів та цілої країни. Уряди та приватні інвестори можуть виявити більше бажання інвестувати в регіон після скасування воєнного стану, оскільки стабільність і безпека стануть більш впевненими. Це стимулюватиме розвиток нових туристичних атракцій, покращення транспортної інфраструктури та модернізацію готелів та курортів.

Список використаних джерел:

1. Матвійчук Л., Дашук Ю. Європейський вектор сталого розвитку індустрії гостинності України. *Економіка та суспільство*. 2022. № 45. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-45-28>
2. Гапоненко Г. І., Парфіненко А. Ю., Шамара І. М. Концепція сталого розвитку туризму повоєнної України як пріоритетний напрям комплексного відновлення галузі. Видавничий дім "Baltijapublishing" (<http://baltijapublishing.lv>). С. 144–165. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-308-8-7>
3. Роїк О. Напрямки сталого розвитку туризму України в умовах післявоєнного відновлення. *Економічний простір*. 2023. № 184. С. 58–61. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/184-9>
4. Грищенко С. Туристична індустрія України: аналіз тенденцій та чинників розвитку в координатах повоєнного відновлення. *Економіка та суспільство*. 2023. № 52. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-52-29>
5. Грїбник А. В. Проблеми розвитку туризму в Україні в контексті сталого розвитку. *Актуальні проблеми та перспективи розвитку агропродовольчої сфери, індустрії гостинності та торгівлі: тези доповідей Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 2 листопада 2022 р.*; Державний біотехнологічний ун-т. Харків, 2022. С. 258–259. https://repo.btu.kharkov.ua/bitstream/123456789/15532/1/AKTUAL_NI_%20PROBLEMY_HOST_YNNOSTI_22-259-260.pdf
6. Фастовець О. Сфера туризму у повоєнний період: досвід для України. *Економіка та суспільство*. 2022. № 40. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-40-43>

Осадчий М. Л.

викладач кафедри економіки, права та управління бізнесом

Одеський національний економічний університет

м. Одеса, Україна

ТРАНСПОРТНА ІНФРАСТРУКТУРА ЯК СКЛАДОВА ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ

Розвиток транспортної інфраструктури є важливою складовою розвитку туризму. Якісна та ефективна транспортна інфраструктура сприяє зручності та доступності подорожей для туристів, що може збільшити обсяг туристичних потоків.

Зокрема, розвиток автомобільних доріг, залізниць, аеропортів, морських